

L. Rasmussen: Jeg kan meget godt indrømme over for den ærede Minister, at jeg muligvis ikke i fremtrædende Grad er i Besiddelse af Evnen til ved min Tale klart og koncist at give mine Tanker og Følelser Udtryk, men jeg mindes ikke nogen Sinde hverken her i Salen eller uden for den i den Grad at være bleven misforstaaet som af den højtærede Minister i Dag. Den ærede Minister udtalte, at jeg fordømte den jydsk Jærnbane-kommissions Arbejde, og at, hvis jeg havde været Medlem af den jydsk Jærnbane-kommission, vilde der sikkert ikke være kommet saa stor Enighed til Stede, som der faktisk har været. Jeg kunde være tilbøjelig til at udsætte en Præmie, for saa vidt den højtærede Minister eller overhovedet nogen i eller uden for denne Sal kan paavise et eneste Tilfælde, hvor jeg har udtalt mig imod den jydsk Jærnbane-kommissions Forslag. Jeg har overalt, hvor denne Sag har været paa Tale, ikke blot anbefalet den, men ogsaa forsvaret den mod Angreb. Min Stilling kunde jo simpelthen ikke være nogen anden, idet den jydsk Jærnbane-kommissions Forslag i alt væsentligt er det samme som det, jeg var Medforslagsstiller og Ordfører for at bringe frem her i Tinget i Slutningen af Samlingen 1897—98. I Enkeltheder afviger den jydsk Jærnbane-kommissions Forslag med Hensyn til selve Anlægget og er en Del dyrere at udføre, men det bliver saa ogsaa en Del bedre for vedkommende Egn. Som sagt, jeg har ingen Sinde angrebet, og det kunde ikke falde mig ind at tale imod den jydsk Jærnbane-kommissions Forslag. Men naar jeg har talt om, at det muligvis vilde være rigtigere at anlægge nogle af de Jærnbaner, som den jydsk Jærnbane-kommission har foreslaaet som Statsbaner som Privatbaner, har jeg udtrykkelig udtalt mig om Sagen set fra et nationaløkonomisk Standpunkt, og jeg tror, at disse Udtalelser i og for sig vare ganske berettigede. At vedkommende Egne helst ønske dem anlagte som Statsbaner og drevne for Statens Regning; derom kan der ikke være Tvivl, og jeg udtalte jo ogsaa for mit Vedkommende, at jeg vilde stemme for det Forslag, som nu af Flertallet er foreslaaet for Vejle—Herning—Holstebro-Banens Vedkommende, idet jeg samtidig udtalte, at naar det blev stillet saaledes, ansaa jeg Flertallet for moralsk set uberettiget til at modsætte sig Langaa—Bramminge-Banens Udførelse som Statsbane. Jeg hævdede ud fra den samme Betragtning, som senere blev gjort gældende fra anden Side, at Langaa—Bram-

minge-Banen har mere Betydning for den gennemgaaende Trafik, end Holstebro—Vejle-Banen vil kunne faa.

Den højtærede Minister vilde tillægge mig en Udtalelse om eller i alt Fald af mine Udtalelser drage den Mening, at Jyderne ikke skulde kunne komme til Øerne. Noget saadant har jeg paa ingen Maade udtalt. Hvad jeg har sagt, er, at jeg fandt det naturligt, naar vi tænke paa at forbedre Routen Aarhus—Kalundborg, at Trafikken fra det nordlige Jylland, fra den Del, der ligger Nord for Skanderborg—Skjern, blev ført over Aarhus—Kalundborg i Stedet for over Fredericia—Fyn; men selvfølgelig har jeg ikke udtalt noget om, at Jyderne ikke skulde komme til Øerne. De komme jo paa denne Maade nemmest til Sjælland, og ville de til Fyn, ja, saa maa de naturligvis tage over Fredericia. Jeg skal ikke gøre flere Bemærkninger over for den højtærede Ministers Udtalelser; jeg tror, at er der andre Uoverensstemmelser, bero de ogsaa paa Misforstaaelse, saaledes som jeg her har udtalt. For øvrigt gjorde den højtærede Minister jo ikke mange Bemærkninger til mine Udtalelser. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds sluttede sine Udtalelser over for mig med, at der var ingen Udtalelser, der havde forundret ham saa meget som mine, fordi de — ja, maaske ikke fordi, men maaske snarere — endskønt de vare i alt væsentligt overensstemmende med hans Mening. Det giver en underlig Karakteristik af det ærede Medlems Opfattelse af hans eget Forslag, at han forbavses mest over de Udtalelser, der stemme overens med hans egen Opfattelse. Det ærede Medlem klagede over min lidenskabelige Tone her i Tinget. Jeg kan meget gerne indrømme, at det meget ærede Medlem har større Evne end jeg til at udtale sig paa en blid, venlig og maaske indsmigrende Maade. Men enhver Fugl maa synge med sit Næb, og han maa derfor lade mig synge med mit. Jeg kan ikke synge med andres. Det ærede Medlem udtalte endvidere at jeg ironiserede over, at medens han krævede af os, at vi kun maatte fremlægge Forslag, der vare klare, ledsagede af Tegninger og Overslag, saa var han kommen med to Forslag, hvori der hverken var det ene eller det andet. Nej, det har jeg ikke ironiseret over, jeg har kun fremhævet de nøgne og skære Fakta, og dem maa det ærede Medlem godkende. Jeg skal endnu tilføje et Bevis paa den forbavsende Logik, som det ærede Medlem præsterede i sin Udtalelse i Gaar. Efter at det ærede Med-